

РЕШЕНИЕ

№ 8099

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **8159** по описа за **2013** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуален представител на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, срещу Решение от 16.04.2013г. по нахд № 22698/2012 г., постановено от СРС, НК, 101-^{ви} състав, с което се отменя електронен фиш серия К № 0326385, с който е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. на основание чл. 189 ал. 4 във връзка с чл. 182 ал. 1 т. 4 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП на [фирма], представлявано от Й. В. Й..

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Касаторът счита, че обжалваното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че е неправилен изводът на СРС, че не е установено кое е наказаното лице – собственик или ползвател, тъй като, съгласно разпоредбата на чл. 188, ал.2 от ЗДвП, за извършено при управление на МПС – собственост на юридическо лице нарушение, наказанието се налага на законния представител на ЮЛ или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на МПС. Изтъква, че разпоредбата на чл. 189, ал.5 от ЗДвП регламентира, че „ЕФ по ал.4 се изпраща на лицето по чл.188, ал.1 или 2 с препоръчано писмо с известие – обратна разписка като в 14 дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната

териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС”. Твърди, че в случая в оспорения ЕФ е записано, че собственик е търговско дружество [фирма] като е вписан управителят на това дружество. Твърди, че на ФЛ е било изпратено и съобщението по чл. 185, ал.5 от ЗДвП. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и да потвърди електронния фиш.

В съдебното заседание по делото касаторът не изпраща представител жалбата. Ответникът по касационната жалба чрез процесуалния си представител адв. Л., преупълномощен от адв. П. А., изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е основателна, но не по изложените в нея съображения.

Установява се, че с Решение от 16.04.2013 г., СРС, е отменил електронен фиш серия К № 0326385, издаден от СДВР, с който на [фирма] – Й. В. Й. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. на основание чл. 189 ал. 4 във връзка с чл. 182 ал. 1 т. 4 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП.

Въззивната инстанция е приела за установено, че на 11.07.2012 г. в 23:15 ч. в [населено място], на ул. „202”, при бензиностанция „Ш.” с посока на движение от надлез „Надежда” към [улица], при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място, било установено и заснето с автоматизирано техническо средство № 003059047BA3, че МПС „Мерцедес МЛ 270 ЦДИ” с ДК рег. [рег.номер на МПС], се движи със скорост 92 км./ч., /като установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3% при ограничение на максималната разрешена скорост от 50 км/ч. в населено място е 89 км./ч./.. Отчетено е превишение от 39 км/ч. на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък. Въз основа на установената фактическа обстановка бил издаден електронен фиш серия К № 0326385, с който е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. на основание чл. 189 ал. 4 във връзка с чл. 182 ал. 1 т. 4 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП.

СРС е отменил оспорения електронния фиш на процесуално основание, изразяващо се в това, че от процесния ЕФ не може да се установи по несъмнен начин кое е наказаното лице - [фирма], чиято собственост е МПС или законния представител на ЮЛ – жалбоподателят Й. В. Й.. В ЕФ се сочи като нарушител [фирма] – Й. В. Й., като е посочено ЕИК на дружеството, а не ЕГН на лицето.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

СРС е допуснал съществено процесуално нарушение - чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото. Фактическите изводи на съда не са формирани при спазване правилата на чл. 107, ал. 2 – 5 от НПК след събиране и проверка на всички необходими доказателства. Въззивната инстанция е допуснала

процесуална пасивност, което е в нарушение на задълженията ѝ по чл. 13 и чл.107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, изразяващо се в игнорирането на доказателства, а именно: кога е връчен електронния фиш на [фирма] – Й. В. Й., дали управителят на дружеството е подал в 7-дневния възражение по чл. 189, ал.6 от ЗДвП, с оглед спазване на срока на жалбата. В постановеното решение липсват мотиви, относно допустимостта на жалбата.

Също така за установяване на процесното нарушение е използвано автоматизирано техническо средство. Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес /чл. 189, ал. 7 ЗДвП/. За да бъдат такива, те следва да са изготвени с годно средство за измерване от одобрен тип по смисъла на пар. 1, т. 27 от ДР на Закона за измерванията /ЗИ/. Автоматизираното техническо средство ще е годно, в случай че е одобрено по надлежния ред и е преминало на първоначална и/или последваща проверка. Доказателства за годността на средството за измерване, с което е установено спорното нарушение, съдът не е събрал в изпълнение на задължението за разкриване на обективната истина. Предприемайки такова процесуално поведение съдът не е обезпечил всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая, респективно съществено е нарушил процесуалните правила. В производството съдът е следвало да бъде активен участник за изясняване на релевантните факти и установяване на истината.

Контролът на средствата за измерване се извършва чрез одобряване на типа, първоначална проверка и последваща проверка, като председателят на Българския институт по метрология одобрява типа на средствата за измерване и издава удостоверение от одобрен тип, когато след изпитване и оценяване на типа е установено съответствие на типа на средствата за измерване с изискванията към тях /чл. 26, ал. 1, във вр. с чл. 32, ал. 1 ЗИ/. На плоскостта на цитираните разпоредби въззивният съд е следвало да събере и приобщи към доказателствата по делото такива, от които се установява годността на техническото средство, посредством което е констатирано процесното нарушение, което той не е сторил въпреки направеното искане от страна на адв. А..

Настоящият касационен състав намира, че макар решението да е постановено от законен съдийски състав и същото да е мотивирано, относно законосъобразността на оспорения ЕФ в същото липсват мотиви относно допустимостта на жалбата. При липса на мотиви, касационната инстанция на практика е поставена в невъзможност да осъществи дължимия от нея контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който да замести този на решаващия съд, като за първи път обсъди фактите, включени в предмета на доказване - чл.220 от АПК/, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждането на делото и постановяването на съдебния си акт. Ето защо решението, предмет на проверка, следва да бъде отменено, а делото да бъде върнато на районния съд за разглеждане и решаване от друг състав на съда.

При новото разглеждане на делото съдът следва да проведе съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая за разкриване на обективната истина в съответствие с чл. 13 НПК, чл. 14, ал.

1 НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК. Съдът следва да установи дали подадената жалба е в срок и дали е от легитимно лице. Ако жалбата е в срок съдът следва да установи чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административнонаказателното обвинение – дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено, да събере доказателства за годност на автоматизираното техническо средство, с което е установено спорното нарушение и доказателства за това, дали на соченото във фиша място е имало поставено стационарно устройство към момента на извършване на нарушението, като отчете основното свое задължение, каквото е служебното разкриване на обективната истина. В производството съдът следва да бъде активен участник за изясняване на обективната истина по делото.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 и ал. 3 АПК, Административен съд София-град, IV^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 16.04.2013г. по нахд № 22698/2012 г., постановено от СРС, НК, 101-^{ви} състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.